

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 26 kwietnia 2007 r. w sprawach połączonych T-109/02 (Bolloré przeciwko Komisji), T-118/02 (Arjo Wiggins Appleton przeciwko Komisji), T-122/02 (Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld przeciwko Komisji), T-125/02 (Papierfabrik August Koehler przeciwko Komisji), T-126/02 (M-real Zanders przeciwko Komisji), T-128/02 (Papeteries Mougeot przeciwko Komisji), T-129/02 (Torraspapel przeciwko Komisji), T-132/02 (Distribuidora Vizcaína de Papeles przeciwko Komisji) i T-136/02 (Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga przeciwko Komisji), wniesione w dniu 13 lipca 2007 r. przez Bolloré SA

(Sprawa C-327/07 P)

(2007/C 223/06)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Bolloré SA (przedstawiciele: adwokaci C. Momège i P. Gassenbach)

Druga strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie zaskarżonego wyroku z tego powodu, że naruszono w nim prawo do obrony spółki Bolloré SA i zasadę domniemania niewinności oraz zniekształcono dowody przy ustalaniu czasu trwania naruszenia;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie T-109/02 na mocy art. 61 statutu Trybunału i na tej podstawie stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2004/337/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE i art. 53 porozumienia o EOG (sprawa COMP/E-1/36.212 — Papier samokopiujący) ⁽¹⁾ w zakresie dotyczącym Bolloré SA lub w każdym razie obniżyć grzywnę nałożoną na Bolloré SA przez Komisję, którą Sąd utrzymał w mocy;
- w przypadku niewydania przez Trybunał orzeczenia w niniejszej sprawie, rozstrzygnięcie o kosztach w orzeczeniu kończącym postępowanie w sprawie oraz skierowanie sprawy do ponownego rozpoznania przez Sąd zgodnie z wyrokiem Trybunału;
- wreszcie, zgodnie z art. 69 regulaminu, obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi zarówno przed Sądem, jak i przed Trybunałem.

Zarzuty i główne argumenty

Wnosząca odwołanie podnosi dwa zarzuty na poparcie swojego odwołania.

W zarzucie pierwszym, który składa się z dwóch części, wnosząca odwołanie podnosi po pierwsze, że Sąd naruszył podstawową zasadę poszanowania prawa do obrony, nie stwier-

dzając nieważności ww. decyzji Komisji, mimo tego, że w tym samym wyroku stwierdził on, iż pismo w sprawie przedstawienia zarzutów nie umożliwiło wnoszącej odwołanie zapoznania się z zarzutem opartym na jej bezpośrednim udziale w naruszeniu ani z okolicznościami faktycznymi przyjętymi przez Komisję na poparcie tego zarzutu, tak że wnosząca odwołanie nie mogła skutecznie podjąć obrony w toku postępowania administracyjnego.

Wnosząca odwołanie podnosi następnie, że Sąd naruszył jej prawo do obrony również poprzez stwierdzenie, że niezgodność z prawem, jakiej dopuściła się Komisja nie mogła uzasadniać stwierdzenia nieważności spornej decyzji, ponieważ nie miała ona decydującego wpływu na sentencję tej decyzji. Zdaniem wnoszącej odwołanie, pismo w sprawie przedstawienia zarzutów odgrywa bowiem we wspólnotowym prawie konkurencji tak istotną rolę, że nieprzestrzeganie uregulowań związanych z pismem w sprawie przedstawienia zarzutów i dotyczących wskazania i określenia obowiązków nieodzownie powinno było spowodować stwierdzenie nieważności spornej decyzji.

W zarzucie drugim wnosząca odwołanie stwierdza, że w celu określenia czasu trwania naruszenia, a więc i ustalenia wysokości grzywny nałożonej na Bolloré, Sąd, po pierwsze, naruszył zasadę domniemania niewinności, opierając się na zwykłych i niczym nieopartych wskazówkach, a po drugie, zniekształcił dowody odnoszące się do wartości przyznanej oświadczeniom innej spółki (Arjo Wiggins Appleton) oraz do rzekomego antykonkurencyjnego celu oficjalnego spotkania europejskiego stowarzyszenia europejskich producentów papieru samokopiującego, które odbyło się w dniu 23 stycznia 1992 r. w Zurychu.

⁽¹⁾ Dz.U. 2004, L 115, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 3 maja 2007 r. w sprawie T-357/02 Freistaat Sachsen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich, wniesione w dniu 18 lipca 2007 r. przez Komisję Wspólnot Europejskich

(Sprawa C-334/07 P)

(2007/C 223/07)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Wnoszący odwołanie: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciel: Kilian Gross, działający w charakterze pełnomocnika)

Druga strona postępowania: Freistaat Sachsen

Żądania wnoszącego odwołanie

- uchylenie w całości wyroku Sądu Pierwszej Instancji Wspólnot Europejskich z dnia 3 maja 2007 r. w sprawie T-357/02 Freistaat Sachsen przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich;
- wydanie orzeczenia ostatecznego w sprawie i oddalenie skargi jako bezzasadnej;
- obciążenie skarżącej w pierwszej instancji zarówno kosztami niniejszego odwołania, jak i kosztami poniesionymi w pierwszej instancji w sprawie T-357/02.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja ocenia, że zaskarżony wyrok narusza art. 88 ust. 2 i 3 WE, art. 249 ust. 2 WE, art. 254 ust. 2 zdanie drugie WE, art. 3 i nast. regulaminu oraz art. 10 ust. 1 rozporządzenia o zwolnieniach MŚP z powodu tego, że Sąd nie wiedział, że badanie legalności zaskarżonej decyzji (2003/226/WE) ⁽¹⁾ należało przeprowadzić wyłącznie na podstawie przepisów rozporządzenia o zwolnieniach MŚP [rozporządzenie (WE) nr 70/2001] ⁽²⁾.

Komisja podnosi, że rozporządzenie o zwolnieniach MŚP weszło w życie przed wydaniem zaskarżonej decyzji, a więc natychmiast znajdowało ono zastosowanie. Komisja twierdzi, że Sąd Pierwszej Instancji niesłusznie odmówił zastosowania rozporządzenia o zwolnieniach MŚP, biorąc pod uwagę, że Sąd narusza prawo, zakładając, że zastosowanie rozporządzenia o zwolnieniach MŚP w przypadku zaskarżonej decyzji miałyby moc wsteczną.

Tytułem żądania ewentualnego Komisja podnosi, że zaskarżony wyrok narusza także art. 2 ust. 2 oraz art. 4 ust. 5 regulaminu [rozporządzenie (WE) nr 659/1999] ⁽³⁾, ponieważ Sąd popełnił błąd w odniesieniu do kryteriów kontroli i wymogów pełnego zgłoszenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 91, str. 13.

⁽²⁾ Dz.U. L 10, str. 33.

⁽³⁾ Dz.U. L 83, str. 1.

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (piąta izba) wydanego w dniu 26 kwietnia 2007 r. w sprawach połączonych T-109/02 Bolloré przeciwko Komisji, T-118/02 Arjo Wiggins Appleton przeciwko Komisji, T-122/02 Mitsubishi HiTec Paper Bielefeld przeciwko Komisji, T-125/02 Papierfabrik August Koehler przeciwko Komisji, T-126/02 M-real Zanders przeciwko Komisji, T-128/02 Papeteries Mougeot przeciwko Komisji, T-129/02 Torrapapel przeciwko Komisji, T-132/02 Distribuidora Vizcaína de Papeles przeciwko Komisji oraz T-136/02 Papelera Guipuzcoana de Zicuñaga przeciwko Komisji, wniesione w dniu 20 lipca 2007 r. przez Distribuidora Vizcaína de Papeles, S.L.

(Sprawa C-338/07 P)

(2007/C 223/08)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Wnoszący odwołanie: Distribuidora Vizcaína de Papeles, S.L. (przedstawiciel: adwokat E. Pérez Medrano)

Dруга strona postępowania: Komisja Wspólnot Europejskich

Żądania wnoszącego odwołanie

- uznanie niniejszego odwołania za dopuszczalne i zasadne;
- uchylenie zaskarżonego wyroku w całości lub w części na podstawie wszystkich lub niektórych z podstaw prawnych wskazanych poniżej, w zakresie dotyczącym wnoszącej odwołanie, jak również wyciągnięcie wszystkich skutków prawnych z uchylenia tego wyroku, niezależnie od tego, czy Trybunał sam rozstrzygnie sprawę co do istoty, czy skieruje sprawę do ponownego rozpoznania przez Sąd Pierwszej Instancji;
- uchylenie lub obniżenie grzywny nałożonej na wnoszącą odwołanie na podstawie decyzji Komisji 2004/337/WE z dnia 20 grudnia 2001 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 We i art. 53 porozumienia o EOG (Sprawa COMP/E-1/36.212 — Papier samokopiujący) ⁽¹⁾, będącej przedmiotem odwołania;
- zobowiązanie Komisji do zapłaty wszystkich kosztów postępowania;
- zobowiązanie Komisji do zapłaty kosztów postępowania w sprawie skargi o stwierdzenie nieważności mającej związek z zaskarżonym wyrokiem.